

ved 2 af Hærens Regimenter og Lærer ved Hærens Officersskole, samtidig er Rancellist hos General-Auditøren.

Under den nuværende maritime Retsplejeordning fungerer sidstnævnte nemlig baade som retskyndig Konsulent for den højeste Administration og udgør en Slags „cour de cassation“ for de under hans Rancellists Ledelse og Ansvar affagte Krigsrettsdomme. Et saa sammensat Forhold maa anses i høj Grad utilfredsstillende.

At Chefen for Orlogsværftet samt de forskellige Korpschefer eller tekniske Direktører, som Ledere af større Fabriksvirksomheder, fuldstændig mangle officiel juridisk Assistance maa anses uholdbart i Længden.

Skønt det foreliggende Lovforslag om „Søværnets Ordning“ har udelukket alt angaaende Søværnets øverste Administrations Organisation, vil Hensynet til at denne bestaar uforandret siden den 28de April 1848, samt til at enhver mulig Økonomi for Budgettet paahyder sig, foranledige nogle yderligere Bemærkninger desangaaende:

Naar Lønnings-Kontoen for Marine-ministeriet f. Eks. i Aar opføres med en Sum af 54,000 Kr. — foruden Lønningerne til de der ansatte Officerer — og naar Udgifterne til Orlogsværftets Kontorpersonale er opført med 91,360 Kr., saa synes det ret indlysende, at det er Regnskabsvæsenet, der kræver Størsteparten af Totalsummen, ca. 145,000 Kr.

Gaar man end ud fra, at de tidligere fremførte Bemærkninger angaaende Intendanturpersonaleets Anvendelse maatte kunne medføre ikke ringe Besparelser, saa ville lignende mulig mer direkte naas ved en Reduktion af Kontorpersonalet særlig i Marineministeriet. Eksempelvis kan nævnes, at Regnskabs-, Anstafelses- og Hvervningsvæsenet, der bestaaf sit særlige Personale saavel i Ministeriet som paa Orlogsværftet, samledes paa enkelt Sted. — Ministeriets Udtalelser i Bilag 2 Pag. 17 synes i alt Fald at tyde paa, at man har Dje for Nødvendigheden af en Simplificering, der uden Tvivl bør

udstrækkes til selve Regnskabsordningen og andre administrative Brancher, idet man vil erindre, at alt 1866 tilskriver Marineministeriet Forsvarskommissionen af 1866, „at man tilstegede at ophæve Admiralitetsdepartementet og fordele dets Forretninger.“

Med Simplifikation af Regnskabsordningen — altfaa af Marinebudgettet — for Dje skal man ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa forskellige Institutioner, der ikke kunne siges at berøre Søværnet som saadant, og hvis Kontoeer derfor burde opføres og varetages andetsteds: Navigationsvæsenet, Maskinistetsamener, Hirtsholmene og Christiansø, Søtransporter og Transportbaade (for Krigsministeriet) eventuelt tillige meteorologisk Institut, tilsammen i Aar ca. 280,000 Kroner.

Endvidere burde følgende Institutioner til Opfyldelse af nationale og internationale Forpligtelser, nemlig: Fyr-, Bager- og Lods-væsenet, hvis Kontoeer, der i Aar beløbe c. 1,354,000 Kroner, udsondres ganske fra det krigsmaritime Budget, ligesom samtlige Udgifter til Fiskeriinspektionerne nærmest maatte henhøre under Indenrigsministeriet, der jo alt bærer en Del af Udgifterne til dem.

Hermed vilde vindes en klar Oversigt, der nu ganske mangler, over de rent krigsmaritime Udgifter.

ad §§ 65 [og 26]. Da disse Paragraffer nævne Kommandanten og Politistyrken for Nyboder, kan man ikke tilbageholde nogle Bemærkninger om denne Rest af en Institution, der egentlig maa anses for hævet som saadan fra det Tidspunkt (1/7 1856), da Divisions- og Kompagniinddelingen af Søetatens faste Mandskab ophævedes.

Nyboder behøvs vel hovedsagelig af Marinens faste Mandskab af alle Klasser fra Officerer til Haandværkere foruden af en Del af Hærens Underofficerer, men det er ikke længere en tvungen Sag for disse at bo der, saa at Nyboder nærmest kun ved sin egen Kommandant, sin særlige Politistyrke ved-